ta ptinēs nō tangit. Ad nūq̄ utilia
sūt mōsteria supbis quo ad multa
alia. et si nō quo ad salutē. Cōstat q̄
sic. Quare ugr̄ dicit ea sīpliciter ñ
esse utilia pauprib supbis. Rñsio ut
tale reputāt q̄ ad salutem no valet.
quia oīb utilitas alia ppt̄ sui modi
citatē ad ista pro nichilo reputantur.
Juxt illud yathi. xvj. Ad pdest hoī si
unūsū mūdū lucret̄ aīe sue detrimē
tū patiat̄. Vel alit dicit̄ mōsteria
utilia supbis quia pncipales uti
litates religiōis auferet eis supbia.
Ad q̄d intelligendū noīdū est q̄ tbz
de causis principalit̄ solet mgr̄i redi
alqui i religiōē. Una est ut ibi sibi
melius caueāt a pcīs a quib⁹ uix si
bi caue pnt̄ i statu seculari. Alia ē
ut ibi de gmissis iā purgent̄. Tria
est ut ibidē plg meritēs magis fiat̄
letitie pmiū gsequāt̄. Istas aūt tres
utilitates offert religio. Ett̄ primo.
Religiosius custodiet. ecce primū et
justificabit eos ecce 2m. Jocūditatem
atq̄ gaudiū dabit sibi et futuris.
ecce 3m. Hēmadmodū em̄ nobis letitie
immensitatē gaudij ꝓponat. Supbia
vō auferet ista tria. supbia em̄ causa
est alioz maloz. Et ppt̄ ꝓpām mul
ti religiosi corruerūt i alia multa
mala. Ett̄ 2o. Imicū oīb pcīs sībia.
Qui tenuerit illā ꝓplebit̄ maledic
tis et vnis. Glosa de supbia nasci
tur hēsēs fastus detractiones iu
dicia verbositas. iactātia. et hmōi
et sic auferet primū. Ite supbia ꝓpe
dit iustificationē. Luce xviij. Descē
dit scilicet humilis pceptor iustifica
tus ab illo scilicet iusto superbo.
sic tollut̄ 2m. Ite supbia ꝓuat bona
opa. finali mercede. unde ifin. Sup
bia bonis operibus insidiatur ut pe
ant scilicet finaliē. Ett̄ 3o. Postea
scilicet ppter supbiā eiectus est de celo scilicet ornatu virtutū ꝓuauit que
tus malos et destruit illos usq̄
finē scilicet retribuendo. 2o destruit
3m et quo ad meritū. et quo ad p

mūi. Hic q̄ dicit̄ monastia non esse
utilia supbis pauprib quia supbia
auferet eis pncipales utilitates reli
gionis. Quid aūt mirū si superbia
pauprib fiat utile claustrū cū an
gelicas spiritibz fecit utile celū. p̄
mis pnitbz p adysit. Iuxto phaīzeo
sassimū templū. Hīc est q̄ licet oīs
supbia detestranda sit i religiōe ere
plo dīi dicentis. Amos vj. Detestor
ego superbiā iacob. tū horribilig est i
pauprib⁹. detestranda. Jurta eiusdē
dictis ereplū. Ett̄ 4o. Tres species
odiunt aīa mea et aggūor valde aīe
illoz. pauperem superbū ꝛc. Tertio aūt
huius est quia sicut gmendabiliōr est
humilitas i ꝓsona excellēti ita magis
est reprobanda supbia i ꝓsona ab
iecta. Et ideo dicit̄ ecc 2o. q̄ superbis
ēra et cinis quasi vilis ꝓsona. Unde q̄
intollerabilis ꝓpudencie est ut vilis
vimalq̄ ifletur et tumescat. Cū g̃
pauperes sint abiecte ꝓsone q̄tū de
testanda est eoꝝ supbia. Supbia
vō diuitū multū hz occasionem. Ipse
enī diuicie sūt magna occasio ad
supbiā et multū sunt hec quincta.
ppter qd̄ giugrunt̄ opes et supbia
tamq̄ subiectū et adiectū. Unde d̄
pucrb⁹ vuj. Opes supbe Et dicit
augtin. Vermis diuitū supbia est.
quia sicut ex putredīe nascit̄ vmis
ita ex diuicijs supbia. Cū g̃ ḡuis
sit delictū q̄ mīrem occasionē habz
detestabilior est supbia pauperum
q̄ diuitū. Ite ad hoc q̄ diues supbiat
nō oportet q̄ faciat magnā vim sibi
quia mlt̄ū hz unde extollat̄. Pau
vō nō sic nisi iflet sepīm. Jicut d̄
i fabula de busone. qui videns bouē
crassū i pascuis iflauit se ut ei silis
fieret. Hic et diabolq̄ qui pauper
erat respū dei iflauit se dicēs silis
ero altissīo. Ysaie xiiij. Cū igit̄ in oī
gne pcōz pcām̄ pcuratū grauiq̄
sit q̄ pcām̄ non pcuratū ut luxu
ria gula et sīlibus. cōstat q̄ ḡuior
est supbia i pauprib⁹ q̄ i diuitibus

tū quia imig habēt unde supbiant. tū
q̄a hūt supbiam pcuratam magis
q̄ sponte ingerentē. Et ideo augr̄
optime talem supbiā appellato no
mīe vocat̄ iflationē. cum dicat et
pauperes illic iflantur. Inflatio em̄
ptinet ad res viles ut est vesica et hmōi. Ite q̄surgit ex nichilo saliz
er aere q̄d quasi tale reputat̄. Ite
fit p quandā violentā ut patet i bu
sone qui se iflat et i vesica cū iflat̄
ab aliquo. Attendendū est etiā q̄ res
est usitata diuites supbire. Res vero
insolita supbia i paupe. Imo tū ē
pauptatis ānexa humilitas ut unū
acquirat̄ ꝓ alio etiā a saluatore
matth. v. ubi dicit̄ Beati pauperes
spū quia sūm eius expositores pau
pres vocat̄ hic humilis sēm sēsu
unū. Et ideo quia supbia nō solet ine
rire i paupe sicut in diuite dicit au
gustin. Ille ꝓpriat̄ mōstra diuitibz
ee. q̄ res nova et q̄ res inconsueta sit.
patet ig q̄ supbia i pauprib⁹ est cō
traria religioni. et hoc quia frēt mo
nastia eis utile. Item est valde grue
pcīm. ppter qd̄ vocat̄ iflatio. Ite
est res supra usū cū d̄ne incipiat.
Et ideo gnalēs est q̄ sīa religio la
boret modis oībz ad supbiam
huiusmōi repmenda tamq̄ vicia
valde sibi cōtraria et qd̄ in se grue est
et oīo insolita. Colligit̄ ex iā dictis
sēm diuersos pagraphos ꝙre qui
busdā dictis ab augustino adiungit̄
nusse q̄ religiones quibusdā non p
sūt ad salutē. et q̄ sūt hmōi tres
nusse. Ex eiā sūt utilia mōstra
supbis pauprib⁹ quo ad tres uti
litates pncipales religionis. Ex
supbia grauior est i pauprib⁹ q̄ in
diuitibz ppter tria et ideo vocat̄ iflatio. Et quia repmenda est valde i
religione supbia ppter tria q̄ tan
git augustin⁹. Sequit̄ rursus eiā
illi qui alioq̄ esse videbāt in seculo
non habeant fastidio fres suos q̄
ad illā sām societatē et pauptate

venerūt. Magis aūt studeāt non de
pnti diuitū dignitate sī de paupū
frm sanctitate gtari. Sicut i pauri
bus venientibz congregationem du
pler ascendit uicii pnēs ad sup
biā ut pdem̄ est. Ita et i diuitibus
dupler huiusmōi uicii ascensus gtingit
unū et minq̄ occasione veru eiā q̄d
tradit mādatū ifra dicēs nec ex
tollant̄ ee. Aliud rō ꝓsonarū et ma
nūs. et ideo eiā hoc ponit mandatū.
dicēs. Hec rursus eiā illi. Et nota q̄
supius ubi loquebat̄ de rebz secli
nominant eas aliq̄d dicēs. Qui
aliq̄ hēbant i seculo. Hic vō logs
de habentibz eas. vocat eas aliq̄d
non sēm rem. sed sēm usionem
dicens. Qui aliquid videbāt̄ esse
in seculo. Qz qui diues venit ad
religionem non habeāt fastidio fres
suos. Caplm̄ vicesimū nonū.

Et quo comit̄ q̄ i oculis soꝝ
bona irena sunt modicum q̄d eiā hūtes ea sīmo
quinto hoc ꝓpm̄ q̄d esse vident̄ nō tū
sunt q̄d vident. Hoc aūt ad pmū
est q̄ oīa irena sūt modicū i
oculis dei sublimis et excelso ꝓ
pcētis. Psalm. ij. quasi momentum
statere. et quasi gutta roris aī lu
cernū. sic ante oculos tuos. Hī aūt
cū ipō querisant̄ in celis sēm aplm.
Et ideo ipīs inde tuentibz oīa ꝓua
vident̄. Cōcordat aūt ad hoc q̄d d̄
macrobio de sōpno scipionis. Ex or
be mg̃ lacteo michi oīa gtēplāti
tra ita ꝓua visa est m̄ ut me ipe
rij nūi quo vir pūctū eig attingi
mus peiteret. Qz aūt mirum si
oculis soꝝ irena ꝓua vident̄ cū i
oculis philosophie eiā totū orbis
q̄ pūctus videat̄. Hīc est q̄ philo
sophia loquens boecio dicit. Dem
ere ambitū sicut astrologicis de
mōstracōibz accepisti pūctū gstat
hz rōem. Jo inde plinius de hystoria nālis philosophie deridens mū
danos dicit. Terra nō est aliud i
uniuerso mūdo q̄ mūdi pūctū. Hic

Fc.